

Arrest

nr. 82 453 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 4 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 januari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Comilla. Uw vader was sinds ongeveer 2002 vice-president van Comilla Union Council No 5 als lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U hielp hem bij zijn intensieve politieke activiteiten telkens hij erom vroeg. In december 2008 en midden 2009 werd u aangevallen door leden van de Chhatra League en Jubo

League, die aanleunen bij de Awami League (AL). Zij wilden hierdoor uw vader treffen. In september 2010 wilde uw vader zich voor de lokale verkiezingen kandidaat stellen, maar hij werd hiervan weerhouden door leden van de AL. Zij hadden er immers mee gedreigd om anders een valse zaak tegen hem te starten. In diezelfde periode werd u een derde keer door Chhatra League en Jubo League mensen aangevallen en aan de neus verwond. Daarop nam uw broer die in Tongi (Dhaka) woonde u en uw ouders in huis, waar iedereen behalve uzelf sindsdien is gebleven. Op 28 of 29 december vertrok u uit Tongi via India per vliegtuig naar Parijs. Daar nam u de auto en op 3 januari 2011 vroeg u in België asiel aan. Achteraf vernam u dat er al twee valse zaken tegen u lopende waren.

U legde ter ondersteuning van uw relaas de volgende documenten voor: juridische bundels, een geboorteakte, een nationaliteitscertificaat, certificaten van uw zaak, een brief van de BNP, medische attesten, een foto en verschillende krantenartikels.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat u vage en ontwijkende antwoorden gaf met betrekking tot uw vermeende activiteiten voor uw vader, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook wordt ondermijnd. U verklaarde dat u er was "telkens uw vader er om vroeg" (Zie gehoorverslag CGVS, p. 3), maar stelt anderzijds dat u "nooit betrokken bent geweest, niet in de politiek bent, en deed wat u moest doen" (p. 3). Uw kennis van de BNP is nihil, u verklaart dat u niet weet waarvoor de BNP staat, dat u niet betrokken was in de politiek (p. 11). U stelt dat dergelijke kennis "niet nodig was" en inzake de ideologie van de BNP verklaart u dat "alle partijen zeggen dat ze het land zullen ontwikkelen". Ook het verschil met het programma van de Awami League kent u inderdaad niet (p. 11). Over de verantwoordelijkheden van uw vader geraakt u niet verder dan dat hij "speechen gaf (...), met andere leiders besliste wat ze moesten doen (...)" en dat zij de partij wilden ontwikkelen (p. 3). Aanvankelijk wist u zelfs niet te zeggen wanneer uw vader vice-president was. Pas na aandringen zegt u dat hij gedurende een 7 à 8 jaar vice-president was (p.3) Voor iemand die steeds met zijn vader heeft samengeleefd en intensief hulp bood bij diens politieke activiteiten kan een veel groter inzicht worden verwacht over de partij waarvoor zijn vader actief was. Verder blijft u ook uiterst vaag over de verwezenlijkingen die uw vader in de uitoefening van zijn ambt teweeg bracht. U beperkt zich door te stellen dat hij goede daden verrichtte (p.3). Welke die goede daden dan wel zijn kunt u niet verder concretiseren en beperkt u zich enkel door te stellen dat hij een goed mens is en zelfs een Awami-league lid uitnodigde om een besnijdenisceremonie bij te wonen (p. 3). Daarnaast is het vooral onwaarschijnlijk dat uw vader als verkozen niet op zou hebben gestaan dat u, de zoon die aan zijn zijde stond, op de hoogte bent van het programma van de partij en dat u bij verkiezingen ook effectief zou gaan stemmen. U deed echter geen van beide.

Met andere woorden u heeft door uw gebrekkige kennis over de politieke partij waarvoor uw vader een functie bekleedde en door de vage verklaringen die u aflegde over diens verantwoordelijkheden voor die partij, niet geloofwaardig gemaakt dat u de zoon bent van een politiek mandataris, laat staan dat u ooit voor een vice-president van "BNP" in Bangladesh zou hebben gewerkt.

Ten tweede kan er geen geloof hechten aan het bestaan van de valse juridische zaken die tegen u zouden lopen. U weet quasi niets over de inhoud ervan te vertellen en u heeft pas na het gehoor op het DVZ van deze aanklachten gehoord. Nochtans dateren die klachten van de periode dat u nog in Bangladesh was (p.4). Dat uw broer u in Bangladesh niet op de hoogte heeft gebracht van alle details omdat u anders overstuurd zou zijn is in de gegeven omstandigheden niet geloofwaardig, temeer het bestaan van een klacht juist een doorslaggevend argument is om u te overtuigen van de noodzaak om het land te verlaten. Alles wijst er op dat u op die manier uw relaas na het gehoor op DVZ wilde bijsturen. Bovenstaande vaststelling wordt bevestigd door het feit dat u eigenlijk weinig weet te vertellen over de rechtszaken die tegen u werden opgesteld. Zo weet u niet te vertellen welke documenten u juist voorlegde. U kan evenmin zeggen wie de aangeklaagden of getuigen zijn (p. 11), u weet niet in welke fase van de procedure uw zaak is, of er een verdict is, wie de Investigating Officer is en u bent onzeker of er een arrestatie is bevolen (p. 12). Kort gezegd u heeft zelfs de moeite niet genomen om de juridische documenten die u voor het Commissariaat-generaal voorlegde te lezen (p.11). Gezien u deze documenten als begin van bewijs voorlegde om uw ingeroepen problemen in Bangladesh te staven, is degelijke houding onbegrijpelijk en wijst op een verregaande desinteresse in uw asielaanvraag en doet bijgevolg afbreuk aan de ernst van uw ingeroepen vrees. Uw juridische documenten bevatten tevens een stempel die een M. A. J. vermeldt. Deze officiële stempel bevat een schrijffout, namelijk "notaru public" in plaats van "notary public, wat een ernstige aanwijzing is dat het hier om valse documenten gaat die u op bestelling heeft verkregen. Wat ook een verklaring kan zijn waarom u deze documenten nog niet gelezen heeft Voorts vernam u dat de politie en RAB uw huis na uw vertrek naar Dhaka op bevel van de AL zouden hebben doorzocht, maar u kan niet zeggen waarom

zij dit zouden hebben gedaan of met welk resultaat (p. 12). Bovendien heeft u geen enkel document neergelegd dat hiervan een spoor nalaat, zoals een huiszoekingsbevel of een arrestatiebevel. Ten derde kunnen de aanvallen die u zou hebben ondergaan het CGVS evenmin overtuigen. U stelt dat u driemaal werd aangevallen, telkens met ongeveer een jaar hiertussen. De omstandigheden van de gebeurtenissen die u beschrijft zijn summier en oppervlakkig (pp. 5, 10, 11). In de tussenliggende periodes is er geen sprake van andere voorvallen. Bovendien stelt u uitdrukkelijk dat noch uw vader, noch uw moeder (p. 5), noch uw broers of zus ooit werden aangevallen, en dat uw vader als enige politiek actief was in uw gezin (p. 4). Samengenomen met uw bovengenoemde verklaringen dat u politiek volledig ongeïnteresseerd was heeft u geenszins aannemelijk kunnen maken dat Awami League aanhangers uw vader via u zouden trachten beschadigen. Als ze hem "respecteerden, en bang waren om hem kwaad te doen" (p. 5) zouden zij logischerwijs ook te geïntimideerd moeten zijn om diens zoon schade te berokkenen.

Ten vierde, de andere documenten die u voorlegt slagen er niet in om uw reeds wankelende relaas meer legitimiteit te bieden. De foto die u voorlegt zegt niet over de context, geeft geen zekerheid over wie de mensen zijn en hoe u hieraan verwant bent of wat de relevantie is voor uw relaas. Het medisch attest kan niets zeggen over de omstandigheden waarin uw neus verwond werd. Het krantenartikel met een foto van uw vader dateert van 10 december 2006 en zou verwijzen naar een interview, maar dit interview kan u niet produceren. Meer bepaald is de relevantie hiervan en de timing met betrekking tot uw relaas onduidelijk gebleven. De andere krantenartikelen, medische attesten over uw vader, het BNP attest en de ondernemingscertificaten betreffen allemaal kopieën van twijfelachtige kwaliteit. Het is overigens opmerkelijk dat u ze pas enkele dag voor het gehoor ontving, terwijl ze gegevens betreffen die al dateren van (lang) voor uw vertrek uit Bangladesh. In dit verband verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat in Bangladesh (ver)vals(t)e documenten circuleren en dat het gemakkelijk is om aldaar (ver)vals(t)e documenten te verkrijgen. Ook merkt het CGVS op dat u betreffende uw reisweg geen enkel document neerlegde. Net zoals hierboven reeds was opgemerkt over de juridische documenten moet worden gewezen op het feit dat u BNP certificaat van uw vader, noch de krantenartikelen over uw zaak grondig gelezen heeft (p. 8). De manifeste desinteresse voor uw eigen beweerd vrees wordt hierdoor nogmaals bevestigd. Dat u de documentatie slechts kort voor het gehoor heeft ontvangen doet hier niets af. U neemt genoegen met het feit dat uw "naam op een document staat" en gaat ervan uit dat u het CGVS de documenten wel "zou tonen", waarbij u ten onrechte aanneemt dat het in eerste instantie aan het CGVS is om deze documenten te onderzoeken en niet dat uzelf de eerste belanghebbende bent. Dit alles versterkt aanzienlijk de twijfels die reeds rezen aangaande hun relevantie en echtheid.

Tenslotte legt u geen enkel origineel identiteitsdocument voor. U verklaart dat u geen identiteitskaart heeft en dat deze in Bangladesh toch onbelangrijk is (p. 6). U stelt dat u geen kaart kreeg omdat u toen aan het werk was, en dat later de uitreiking ervan op de lange baan werd geschoven door uw vele verantwoordelijkheden en administratieve traagheid (p. 7). Dit kan sterk in twijfel worden getrokken. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd in het administratief dossier blijkt dat naar aanloop van de parlementaire verkiezingen van december 2008 deze kaart landelijk en quasi universeel werd uitgereikt en opgevolgd. Sindsdien is een identiteitskaart vereist bij veel meer administratieve handelingen, waaronder de handelsactiviteiten die u er verklaarde te beheren. Uw onwetendheid hierover wijst er eerder op dat u in deze periode niet in Bangladesh verbleef. Uw vader zou overigens een publieke functie hebben bekleed en het is in dit licht niet plausibel dat hij u niet zou hebben aangemoedigd en geholpen om te vermijden dat u gedurende een volle twee jaar niet over een identiteitsbewijs zou beschikken. U verklaarde daarnaast dat uw agent uw reisdocumenten bijhield en dat u zo per vliegtuig Frankrijk binnenkwam (pp. 9-10). Dit is eveneens hoogst onwaarschijnlijk. Om de Schengenzone via een internationale luchthaven binnen te komen zijn veelvuldige controles standaard protocol geworden, en uw verklaring dat "u geen documenten zag", dat u "overstuur was" en "niets vroeg" kan derhalve niet worden aanvaard. Er bestaat immers altijd de mogelijkheid om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. De kopieën van de geboorteakte en het nationaliteitsbewijs die u voorlegt zijn van zeer povere kwaliteit en kunnen in het licht van bovenstaande bemerkingen, evenmin een afdoende bewijs van uw identiteit vormen. Overigens is het in dit verband niet aannemelijk dat u een jaar na uw asielaanvraag nog geen tijd zou hebben gehad om hiervan het origineel voor te leggen omdat u zich "heel slecht voelde in het opvangcentrum" (p. 6). Dat u geen identiteitskaart, paspoort of stemkaart neerlegde en dat de andere identiteitsdocumenten niet kunnen overtuigen, doet zelfs vermoeden dat u niet uw echte identiteit opgeeft. Het voorleggen van valse documenten ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen en dus uw asielrelaas. Doordat het CGVS uw identiteit niet bewezen acht kan dus niet met zekerheid worden vastgesteld dat de andere documenten betreffende de valse zaak tegen u werkelijk uw persoon betreffen. De vermeende band met uw vader kan derhalve evenmin worden aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker geeft hierbij een theoretische uitleg en haalt diverse rechtspraak en rechtsleer aan. In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. Verzoeker wijst, ter verantwoording van zijn onwetendheid betreffende de politieke partij van zijn vader en diens verantwoordelijkheden, op zijn beperkte verstandelijke vermogens en het feit dat hij door zijn vader in een beschermende omgeving werd opgevoed. Verder herhaalt verzoeker dat hij door zijn

broer niet op de hoogte werd gebracht van alle details van de juridische procedures omdat dit hem overstuur zou maken. Verzoeker is van mening dat de omstandigheid dat hij de juridische documenten niet ten volle heeft bestudeerd voorafgaand aan zijn gehoor, volkomen past in zijn psychologisch profiel. Volgens verzoeker is er dan ook geen sprake van een verregaande desinteresse, maar gaat het eerder om een sociaal en psychologisch gedrag dat aansluit bij autisme of achtergesteldheid (wellicht wordt bedoeld: verstandelijk gehandicapt).

3.3. Daargelaten of autismespectrumstoornissen automatisch tot verstandelijke beperkingen leiden, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn bewering *“niet ten volle over zijn verstandelijke vermogens”* te beschikken en *“een sociaal en psychologisch gedrag [te vertonen] dat aansluit bij autisme of achtergesteldheid”* op geen enkel wijze medisch attesteert. Dit roept op zich reeds ernstige twijfels op. Uit verzoekers bewering dat hij zich gedurende zijn asielaanvraag mentaal slecht voelde (gehoorverslag p. 6, 12), kunnen geen verminderde cognitieve capaciteiten, laat staan bepaalde ontwikkelingsstoornissen worden afgeleid. Integendeel uit het gehoorverslag blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker in staat is zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren, hij gedetailleerde informatie kan verschaffen en zonder problemen logische verbanden legt en moeilijke concepten kan duiden. Geenszins kan blijken dat hij tijdens het gehoor gehinderd werd door contactstoornissen, zwakbegaafdheid of *“sociaal gedrag dat aansluit bij autisme”*.

Verzoekers professionele leven kan evenmin wijzen op verstandelijke achterstand. Verzoeker had immers sinds 2007 *“een business, een gevogelteboerderij en een visproject”* (gehoorverslag p. 4 en vragenlijst DVZ vraag 2.10), wat minstens bepaalde professionele vaardigheden en managementcapaciteiten veronderstelt. Verzoeker legt tevens *business* licenties voor en stelt bepaalde originele documenten niet te kunnen geven *“omdat ik daar mijn business moet runnen”* (gehoorverslag p.7). Hieruit blijkt het profiel van een zakenman en allerminst dat van een zwakbegaafde autist, waarbij verzoeker tevens aangeeft zijn professionele activiteiten in Bangladesh te willen voortzetten, wat meteen ook enige twijfel oproept aangaande zijn beweerde vrees. Ten overvloede kan er ernstig aan getwijfeld worden dat verzoekers broer en vader hem verplicht onbegeleid naar België zouden sturen (gehoorverslag p. 4) indien hij werkelijk zwakbegaafd of autistisch zou zijn geweest.

3.4. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn vastgestelde onwetendheid betreffende zijn vaders politieke partij en zijn vage verklaringen over diens verantwoordelijkheden, alsmede zijn onwetendheid en desinteresse inzake de valse juridische klachten, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, verschoond kunnen worden door zwakbegaafdheid of door autisme. Derhalve blijven de motieven dienaangaande van de bestreden beslissing overeind.

3.5. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling.

Daar waar verzoeker beweert dat het CGVS uit een typefout (materiële vergissing) van één neergelegd stavingsstuk heeft geconcludeerd dat alle stukken tot staving van het asielrelaas vals zouden zijn, gaat verzoeker uit van een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing, daar het hier alle stukken betreft die door dezelfde onregelmatigheid zijn behept, *in casu* een officiële stempel die *“notaru public”* in de plaats van *“notary public”* weergeeft, wat inderdaad een ernstige aanwijzing is dat het hier gefabriceerde documenten betreft. Verzoeker kan dan ook geenszins beweren dat het hier slechts een typefout en dus een materiële vergissing betreft nu het hier een officiële stempel met officiële tituluur betreft.

3.5.1. Verzoeker meent dat hij een ruime hoeveelheid documenten neerlegde ter staving van zijn asielrelaas, waarbij het Commissariaat-generaal er gemakshalve van uit gaat dat deze vervalst zijn gezien er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren en dat het gemakkelijk is om dergelijke stukken te bekomen. Verzoeker is van mening dat hem hierdoor de mogelijkheid van een objectief onderzoek van zijn asielrelaas wordt ontnomen, het Commissariaat-generaal een vooringenomen standpunt inneemt en kennelijk reeds een beslissing had genomen in zijn asiels dossier vooraleer dit grondig te onderzoeken.

Verzoeker gaat er hier aan voorbij dat de verscheiden documenten omwille van diverse redenen geen bewijskracht genieten, namelijk dat bepaalde documenten behept zijn met ernstige onregelmatigheden die doen twifelen aan de authenticiteit (juridische documenten), bepaalde documenten niet onmiddellijk relevant zijn (foto, krantenartikel met foto vader), de medische documenten wel bepaalde zaken vaststellen doch geen nadere informatie geven over de omstandigheden die gepaard gingen met de medische vaststellingen, bepaalde documenten kopieën van twijfelachtige kwaliteit zijn (andere krantenartikelen, medische attesten vader, BNP attest, ondernemingscertificaten) en vooral, verzoeker evenmin originele identiteitsdocumenten en enkel kopieën van zeer povere kwaliteit van zijn beweerde geboorteakte en nationaliteitsbewijs voorlegt zodat hoegenaamd niet kan worden vastgesteld dat de overige documenten wel degelijk op verzoeker betrekking hebben. In deze stelt de Raad tevens vast dat, met uitzondering van het in het (pover) Engels opgestelde medische attest, geen enkel der documenten voorzien werd van een beëdigde vertaling.

Het is dan ook het geheel van bovenstaande vaststellingen dat de commissaris-generaal terecht deed besluiten dat de authenticiteit of relevantie van de neergelegde stukken de geloofwaardigheid van het relaas niet kon ondersteunen. Bovendien dient erop gewezen te worden dat uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie blijkt dat (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh dermate verspreid zijn dat dit zowel de economie, het gerecht als het openbaar leven op bijzonder ernstige wijze verstoort. Het CGVS van vooringenomenheid beschuldigen is dan ook niet ernstig, te meer daar alle desbetreffende documenten omstandig werden beoordeeld en besproken in de motieven van de bestreden beslissing, dewelke de Raad bijtreedt. Daar waar verzoeker overigens stelt dat het CGVS zou suggereren dat bepaalde documenten op bestelling zouden zijn gemaakt, gaat verzoeker opnieuw voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit enkel blijkt dat het opmerkelijk is dat verzoeker de desbetreffende documenten pas kort voor het gehoor ontving, wat gezien het feit dat verzoeker toen reeds een klein jaar in België was en vooral gezien het feiten betroffen van voor verzoekers vertrek, een terechte opmerking is.

Hoe dan ook documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is.

3.6. Waar het volgens verzoeker weinig relevant is dat het Commissariaat-generaal onvoldoende informatie heeft betreffende de reisweg aangezien enkel de omstandigheden in zijn land van herkomst relevant zijn, gaat verzoeker van een verkeerde premisse uit. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De asielinstanties mogen aldus van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004; RvV 4 september 2009, nr. 31.151). Dit klemmt te meer nu verzoekers kennis over de politieke omgeving van zijn vader en de wijzigingen in de uitreiking van documenten niet aanvaardbaar is, zodat ernstige twijfels kunnen rijzen over zijn identiteit en het ogenblik dat hij Bangladesh daadwerkelijk heeft verlaten.

Verzoekers bewering dat hij geen documenten gezien heeft en dat de agent alles gedaan heeft (gehoorverslag p. 9-10), overtuigt allerm minst. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale

terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers flagrante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reismotieven zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven, in het bijzonder zijn recente vertrek uit Bangladesh alsook zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen. Verzoekers verklaringen in zijn gehoorverslag dat de agent de hele tijd bij hem was en dat hij geen documenten had noch gezien heeft (p. 9-10) zijn daarenboven tegenstrijdig waar hij eerder verklaarde *“In ieder land was er een andere contactpersoon van de smokkelaar. (...) De smokkelaar heeft een paspoort voor mij geregeld, met mijn foto erin want hij heeft een foto van mij laten trekken. Maar ik heb het paspoort nooit mijn handen gehad.”* (verklaring DVZ vraag 34).

3.7. Verzoeker beperkt zich verder tot het volharden in het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bonte beweringen en het maken van beschuldigingen en verwijten naar het CGVS toe, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK